Dosarul nr. 2-2232/2025

2-25019273-12-2-13022025

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

26 martie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoria Chişinău (sediul Centru) Igor Pulbere judecînd în procedura cererilor cu valoare redusă pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Stroevici Victor, în interesele ÎM „Moldcell" SA către Popovici Boris, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, -

a c o n s t a t a t

La 10 februarie 2025, ÎM „Moldcell" SA a depus cerere de chemare în judecată către Popovici Boris, privind încasarea datoriei în mărime de 3 000,12 lei, taxa de stat în sumă de 250 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 500 lei și taxa de 20 euro conform cursului BNM la data executării obligației pentru cheltuielile de recuperare.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că la 22 octombrie 2022, între ÎM „Moldcell" SA, în calitate de furnizor și Popovici Boris, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul de abonament nr. 6416079 la nr. GSM *****, potrivit căruia abonatul a beneficiat, în condițiile campaniilor promoționale, de produse la preț special, oferite de furnizor, cu condiția utilizării serviciilor furnizorului pe parcursul perioadei minime obligatorii prevăzute în contract. În baza contractului, operatorul s-a obligat să presteze servicii de telefonie mobilă, iar conform acordului suplimentar, potrivit căruia abonatul a beneficiat de o reducere acordată la conectare obligîndu-se de a achita suma de 170 lei lunar timp de 24 luni conform condițiilor expuse în acord.

Conform pct. 2.1. a acordului suplimentar nr. 6416079 din 22 octombrie 2022 la nr. GSM *****, abonatul este obligat să utilizeze serviciile furnizorului și să mențină statutul activ al numărului abonatului pentru toată perioada activă obligatorie de utilizare a serviciilor furnizorului.

Luînd în considerare faptul că obligația de a achita abonamentul lunar nu a fost respectată, iar valoarea contului a devenit negativă, la 30 noiembrie 2023, ÎM „Moldcell" SA a suspendat prestarea serviciilor.

Conform pct. 3.1.1. a acordului suplimentar din 22 octombrie 2022, în cazul în care, abonatul în decursul perioadei de valabilitate al prezentului acord nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, acesta este obligat să achite furnizorului o compensație, care se va calcula prin înmulțirea coeficientului pentru calculul compensației cu numărul de luni rămase pînă la expirarea perioadei minime contractuale, sau o compensație fixă conform pct. 1.

Astfel, datoria pentru serviciile acordate de telefonie mobilă constituie 500,08 lei și datoria pentru reducerea acordată la conectare constituie 1 500 lei (compensație fixă conform pct. 1).

În temeiul pct. 3.2. a acordului suplimentar din 22 octombrie 2022, furnizorul (operatorul) va calcula o dobîndă de întîrziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întîrziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv. Dobînda de întîrziere se va calcula din suma totală a compensației și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului.

Astfel, dobînda de întîrziere în mărime de 0,5% din suma totală se calculează conform formulei: (500,08 + 1500) lei x 0,5% x 100 zile = 1000,04 lei conform prevederilor contractuale stabilite de părți.

Prin notificările repetate, ultima la data de 12 decembrie 2024, reclamantul a înștiințat pîrîtul Popovici Boris, privind nerespectarea clauzelor contractuale și obligația de stingere a datoriei acumulate, acordîndu-i pîrîtului termen necesar pentru stingerea datoriei în sumă de 3000,12 lei, fapt ignorat de către pîrît, reclamantul urmînd să apeleze la instanța de judecată privind încasarea forțată a datoriei.

În conformitate cu art. 945 alin. (1) al Cod civil „Din momentul în care sînt întrunite condițiile de plată a dobînzii de întîrziere conform art. 942, creditorul obligației pecuniare poate pretinde debitorului plata unei despăgubiri minime egale cu echivalentul în lei a 20 de euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă pentru acoperirea cheltuielilor de recuperare suportate de creditor. Această regulă se aplică chiar dacă obligația pecuniară întîrziată este doar o rată din suma totală datorată creditorului conform unui grafic de plată.”

Prin încheierea din 17 februarie 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Moldcell” SA către Popovici Boris privind încasarea datoriei a fost primită spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă.

Conform art. 276^3 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în

judecată și a înscrisurilor anexate, pîrîtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

Pîrîtului Popovici Boris i-a fost expediată cererea de chemare în judecată și anexele, însă acesta nu a prezentat referință în termenul stabilit.

Conform art. 274^4 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportîndu-le la prevederile legale ce guvernează litigiul, judecătorul va admite parțial cererea de chemare în judecată pentru argumentele ce urmează.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil stabilește că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Din materialele cauzei rezultă că la 22 octombrie 2022, ÎM „Moldcell" SA, în calitate de furnizor și Popovici Boris, în calitate de abonat, au încheiat contractul de abonament nr. 6416079 și acordul suplimentar la acest contract. Conform documentelor anexate la dosar, abonatul a beneficiat de o reducere la conectare cu obligația de a achita lunar suma de 170 lei pe o perioadă minimă contractuală de 24 luni.

În vederea soluționării amiabile a litigiului, ÎM „Moldcell" SA a expediat în adresa lui Popovici Boris cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate. Însă pîrîtul nu a răspuns acestei solicitări.

Conform art. 1375 alin. (1) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită.

Norma stabilită la art. 1376 alin. (1) și (2) Cod civil prevede că plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Judecătorul remarcă faptul că înscrisurile prezentate la dosar denotă cu certitudine respectarea condițiilor contractuale și onorarea obligațiilor de către ÎM „Moldcell" SA. Pe de altă parte, pîrîtul Popovici Boris nu a prezentat probe ce ar confirma lipsa datoriilor față de reclamant, ceea ce conduce la concluzia că acesta nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate.

Potrivit art. 3 Cod civil, consumator este orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Din actul de constatare a datoriei anexat la dosar, rezultă că pîrîtul datorează reclamantului suma de 500,08 lei cu titlu de datorie pentru serviciile prestate, suma de 1 500 lei reprezentînd compensația pentru reducerea oferită conform contractului și dobînda de întîrziere în valoare de 1 000,04 lei. Aceste sume reprezintă contravaloarea serviciilor prestate și a compensațiilor prevăzute contractual.

Cu privire la suma de 1 500 lei, reprezentînd compensația pentru reducerea oferită conform contractului de abonament, instanța constată următoarele: această pretenție se întemeiază pe

clauza contractuală potrivit căreia, în caz de neexecutare a contractului pe întreaga perioadă minimă contractuală, abonatul ar datora returnarea reducerilor de care a beneficiat. Analizînd această clauză, judecătorul constată că aceasta este abuzivă din considerentele expuse în continuare.

Analizînd natura juridică și economică a acestei așa-numite „reduceri", instanța constată că aceasta nu reprezintă o diminuare efectivă a unui preț de referință transparent și verificabil, ci mai degrabă un aranjament financiar formal fără corespondent valoric real, menit să creeze impresia unui avantaj comercial pentru consumator. În realitate, această „reducere" este doar un element de calcul inclus în modelul economic al contractului, fiind în fapt recuperată prin plățile lunare ale abonamentului pe durata contractului. Așadar, cînd furnizorul pretinde rambursarea integrală a acestei „reduceri" la încetarea anticipată a contractului, el urmărește de fapt să obțină un beneficiu economic care depășește cu mult prejudiciul real suferit.

Examinînd raportul dintre suma pretinsă cu titlu de „reducere" și valoarea reală a avantajului acordat consumatorului, instanța observă o disproporție care nu poate fi justificată economic. Deși furnizorul a oferit consumatorului posibilitatea de a beneficia de anumite avantaje la conectare, suma solicitată cu titlu de „compensație pentru reducere" nu reflectă o evaluare echilibrată a avantajului efectiv acordat consumatorului, raportată la durata reală de utilizare a serviciilor. Această disproporție transformă clauza de „rambursare a reducerii" într-un veritabil mecanism de penalizare financiară, fără legătură cu prejudiciul real suferit de furnizor.

De asemenea, clauza analizată nu ține cont de durata efectivă a executării contractului și de beneficiul economic deja obținut de furnizor. Din materialele dosarului rezultă că abonatul a utilizat serviciile pe o perioadă semnificativă și a efectuat plăți lunare conform contractului. Aceste plăți au acoperit deja o parte substanțială din costurile furnizorului, inclusiv cele legate de oferta promoțională acordată. Prin urmare, pretenția de rambursare integrală a „reducerii" ignoră principiul fundamental al proporționalității și echilibrului contractual.

Important de menționat este și faptul că clauza nu prevede nicio modalitate de calcul pro-rata a sumei de restituit, în funcție de perioada efectiv executată din contract. Această rigiditate demonstrează că scopul real al clauzei nu este compensarea unui prejudiciu legitim, ci impunerea unei sancțiuni contractuale mascate, menită să descurajeze consumatorul de la încetarea anticipată a contractului, indiferent de circumstanțe.

Modul de stabilire și prezentare a acestei „reduceri” în documentele contractuale este lipsit de transparența necesară pentru a permite consumatorului să evalueze în mod real consecințele financiare ale angajamentului său. Contractul nu explică în mod clar și accesibil mecanismul de calcul al reducerii, nici justificarea economică a acesteia, lăsînd consumatorul în imposibilitatea de a înțelege pe deplin consecințele financiare ale deciziei sale.

Mai mult, analizînd scopul principal al contractului - prestarea de servicii de telefonie mobilă - se constată că clauzele penalizatoare excesive, precum cea referitoare la rambursarea reducerii, deviază de la acest scop principal, transformînd contractul într-un instrument de împovărare financiară a consumatorului. Această deviere contravine principiului bunei-credințe în executarea contractelor, consacrat de art. 9 și art. 10 Cod civil.

În consecință, instanța constată că clauza privind restituirea reducerilor creează, contrar cerințelor de bună-credință, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului, fiind astfel abuzivă în sensul art. 1072 alin. (1) Cod civil. Prin urmare, pretenția privind încasarea sumei de 1 500 lei urmează a fi respinsă.

Cu privire la suma de 1 000,04 lei, calculată de reclamant în baza pct. 3.2 din acordul suplimentar, instanța constată următoarele: Deși această sumă este denumită în contract „dobîndă de întîrziere”, analiza naturii juridice a acesteia demonstrează că în realitate reprezintă o penalitate contractuală. Acest lucru rezultă din modul de calcul prevăzut în contract - 0,5% pentru fiecare zi de întîrziere din suma totală datorată, pentru o perioadă de pînă la 100 de zile.

Judecătorul notează că, potrivit principiilor generale ale dreptului civil, dobînda de întîrziere reprezintă o formă de actualizare a valorii obligației pecuniare ca urmare a deprecierii monedei în timp, pe cînd penalitatea are rol de sancțiune pentru neexecutarea obligației. În speță, clauza din pct. 3.2 al acordului, deși folosește termenul de „dobîndă”, stabilește în fapt o penalitate de 0,5% pe zi, care poate ajunge pînă la 50% din suma datorată (pentru 100 zile).

O asemenea penalitate este vădit disproporționată și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul consumatorului. Cuantumul de 0,5% pe zi este excesiv și nu poate fi justificat de necesitatea protejării intereselor comerciale ale furnizorului. Mai mult, limitarea la 100 de zile nu remediază caracterul abuziv al clauzei, întrucît și în aceste condiții penalitatea poate atinge 50% din datoria principală.

În consecință, instanța constată că pct. 3.2 din acordul suplimentar conține o clauză abuzivă în sensul art. 1072 alin. (1) Cod civil, care prevede că într-un contract dintre un profesionist și un

consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Avînd în vedere faptul că atît clauza privind reducerile oferite, cît și clauza privind dobînda de întîrziere sunt abuzive, instanța va admite doar parțial pretențiile reclamantului și va încasa doar suma de 500,08 lei, reprezentînd datoria pentru serviciile de telefonie mobilă efectiv prestate.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În speță, reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 250 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1 500 lei. Dat fiind faptul că suma de 250 lei reprezentînd taxa de stat constituie cuantumul minim prevăzut de lege, aceasta urmează a fi încasată integral, indiferent de proporția pretențiilor admise. De asemenea, sunt justificate și taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 500 lei, acestea fiind necesare și rezonabile în raport cu complexitatea cauzei și valoarea pretențiilor admise.

În conformitate cu prevederile art.art. 94, 96, 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul, -

h o t ă r ă ş t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Stroevici Victor, în interesele ÎM „Moldcell” SA către Popovici Boris, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

Se încasează de la Popovici Boris, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în *****, în contul ÎM „Moldcell” SA, cod fiscal 1002600046027, cu sediul în mun. Chișinău, str. Belgrad nr. 3, suma de 500,08 lei (cinci sute lei și 08 bani).

Se încasează de la Popovici Boris în contul ÎM „Moldcell” SA, taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 500 (cinci sute) lei.

În rest, acțiunea reclamantului se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător **Igor Pulbere**

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că, judecătorul Igor Pulbere este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărîrea motivată, textul integral al hotărîrii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Serghei Dimitriu.

Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) **Serghei Dimitriu**